31/03/2020

Προβληματισμοί και σκέψεις ενός απλού ιερέως

/ Γνώμες

Του Αρχιμανδρίτου Χριστοδούλου Κωτσαντωνόπουλου, Εφημερίου Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Ακαδημίας Πλάτωνος

Με σφίξιμο καρδιάς είναι αλήθεια αγαπητοί συμπολίτες, παρακολουθούμε όλο αυτό τον καιρό, την επέλαση στον τόπο μας αλλά και στον περίγυρο μας, του φονικού ιού Covid-19, του οποίου οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ολη η ανθρωπότητα ειχε υποτιμήσει την ισχύ και την σφοδρότητα με την οποία επιτίθεται σε κάθε ηλικίας άνθρωπο. Κι είναι αλήθεια ότι οι αρμόδιες αρχές εφάρμοσαν απο πολύ νωρίς τα απαραίτητα εκείνα μέτρα, όπως κι έπρεπε να πράξουν έτσι ώστε να προφυλαχθεί η ιερότητα της ζωής του κάθε ανθρώπου ανεξαρτήτως ηλικίας, χρώματος, εθνικότητος, ιδεολογικών απόψεων και θρησκεύματος.

Όλοι μας μηδενός εξαιρουμένου έχουμε κατανοήσει την επιτακτική ανάγκη να παραμείνουμε όσο το περισσότερο μπορούμε περιορισμένοι μέσα στα σπίτια μας,

για ν αποφευχθεί ο κάθε είδους συγχρωτισμός ο οποίος θα είναι ζημιογόνος για τον καθένα, είτε αρρωστήσει είτε όχι απο την επαφή με τον αλλον. Γονείς έχουν χωριστεί απο τα παιδιά τους, είτε ανήκουν σ ευπαθείς ομάδες ακόμη κι εάν είναι νεωτέροι,είτε είναι υπερήλικες, παππούδες και γιαγιάδες έχουν στερηθεί τα εγγόνια τους που ήταν η παρηγοριά τους με το να έρχονται σε καθημερινή επαφή μαζι τους. Μοναχικοί άνθρωπο εκεί που είχαν κάποιον και τους άνοιγε την πόρτα του σπιτιού τιους, τωρα δεν έχουν κανέναν να τους επισκεφθεί και να συνομιλήσει μαζι τους.
Και να θέλαμε να μην μείνουμε στα σπίτια μας δεν θα μπορούσαμε να κανουμε αλλιώς μιας και το διαφημιστικό σπότ “Μένουμε σπίτι” το ακούμε κάθε 10΄ είτε απο ραδιοφώνου είτε το βλέπουμε απο τηλεοράσεως απο συμπαθείς και δημοφιλής ηθοποιούς ή εγχώριους “celebrities” το δε τραγούδι “Θα κάτσω σπίτι” το εχουμε αποστηθίσει όλοι αφού δεν υπαρχει τραγουδιστής και μη που δεν μας το τραγουδάει τουλάχιστον τρείς φορές την ημέρα έκαστος.

Γι αυτούς τους λόγους και μόνο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί λίαν επιεικώς κάποιος ανόητος, εάν δεν συμμορφωνεται στις υποδείξεις των ειδικών και δοκιμάζει τον εαυτό του στην έκθεση με την επιδημία του ιού και τις αντοχές του συστήματος υγείας της χώρας μας, το οπόιο ποτέ δεν υπήρξε αρκετά ενισχυμένο όχι μόνο για τέτοιες δύσκολες περιπτώσεις αλλά διαχρονικά. Το έχουμε εμπεδώσει άπαντες οτι “Μένουμε σπίτι” παίρνοντας τις απαραίτητες προφυλάξεις και τηρώντας ανεπιφύλακτα τα μέτρα υγιεινής και καθαριότητος για να προφυλάξουμε τις ζωές μας και τις ζωές των συμπολιτών μας και για να δώσουμε άπλετο χώρο σε όλους εκείνους που πασχίζουν στα νοσηλευτικά μας ιδρύματα με τα λιγοστά μέσα τα οποία διαθέτουν αλλά με τ’ αρκετά αποθέματα ψυχής με τα οποία παλεύουν για την πολύτιμη υγεία του καθε συνανθρώπου μας. Τους οποίους και ευχαριστούμε με ολη την δύναμη της ψυχής μας για τις επίπονες προσπάθειες τις οποίες καταβάλλουν χωρίς να υπολογίσουν κόπους και θυσίες , αλλά και ότι κινδυνεύουν να νοσήσουν και οι ίδιοι οπως και είδαμε να γινεται.

Τι οφελεί όμως ο βομβαρδισμός απο νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ πληροφοριών δια μέσου των Μ.Μ.Ε. σχετικά με τον αριθμό θανάτων και δεν αναφέρομαι στην πατρίδα μας που ευτυχώς είναι αρκετά ελάχιστοι απο άλλες χώρες κι εκεί παρακαλούμε τον Θεό να μείνουν όχι μόνο για την πατρίδα μας αλλά και γι’ όλο τον κόσμο, εικόνων στους τηλεοπτικούς μας δέκτες εκατοντάδων φέρετρων μέσα στους Ναούς αλλά και στρατιωτικών κομβόι που μεταφέρουν τους νεκρούς απο τον φονικό ιό προς τα κρεματόρια ελείψει χώρων ταφής ; Τι οφελεί να παρακολουθούμε ανθρώπους στα κρεβάτια του πόνου να δίνουν την μάχη για την ζωή και να απευθύνονται στην τηλεοπτική κάμερα, με τις λίγες δυνάμεις που τους απομένουν ; Όλα αυτά έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα μας δώσουν κουράγιο στον

αγώνα που κανουμε όλοι στην μάχη αυτή;

Συνομιλούμε με ανθρώπους και μας λένε οτι είμαστε που είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι, βλέπουμε αυτές τις εικόνες με τους χιλιάδες θανάτους, ακούμε απο το πρωί έως το βράδυ τους ειδικούς και μη να μας κουνάνε το δάχτυλο και να μας απαριθμούν τις συνέπειες της μη συμμόρφωσης μας κι εχουμε απελπιστεί. Στο τέλος δεν θ' αρρωστήσουμε απο τον ιό, αλλά θα καταλήξουμε όλοι με κατάθλιψη και θ' αναγκαστούμε να καταφύγουμε σε άλλου είδους φάρμακα.

Μήπως διερωτώμαι για ν' αποφύγουμε την ανοσία της αγέλης, που θα ήταν το χειρότερο σενάριο στην δύσκολη αυτή περίπτωση, επιδιώκουμε την τρομοκρατία της αγέλης και τον φόβο; Δεν αρκούν τα προβλήματα που εχει καθε ελληνικό σπίτι πάσης φύσεως, δεν είναι αρκετή η οικονομική ανέχεια που αρκετοί συμπολίτες μας υφίστανται πρέπει να προστεθεί και το αίσθημα του φόβου σ' όλα αυτά ; Και φτάνουμε στο σημείο για να δείξουμε οτι είμαστε φιλεύσπλαχνοι και συμπονετικοί ν' ανοίγουμε τηλεφωνικές γραμμές ψυχολογικής υποστήριξης για όλους εκείνους τους ανθρώπους που έχουν κυριαρχηθεί απο φόβο και βιώνουν δύσκολες στιγμές με τον περιορισμό που υφίστανται.

Είναι αλήθεια οτι πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τις σχέσεις μας κατ' αρχήν με τον Θεό κι έπειτα με τους ανθρώπους μας ο καθένας απο εμάς. Γνωρίζουμε οτι υπάρχουν προβλήματα στις σχέσεις των ανθρώπων, είτε ζευγαριών, είτε γονέων με παιδιών, είτε οικογενειών, είτε ακόμη και εργασιακών. Η λύση όμως δεν είναι να καταφύγουμε σε ψυχολόγους αλλά με μοναδικό όπλο την ειλικρινή αγάπη και την αμοιβαία κατανόηση θα τα βρούμε πρώτα με τον εαυτό μας κι έπειτα με τον άλλο, απο τον πιο κοντινό μας άνθρωπο έως τον πιο μακρινό απο εμάς.

Παράλληλα κι ενώ εχουμε την αόρατη απειλή να μας σφίγγει την καρδιά καθημερινά στις ζωές μας, έχουμε και την πολεμική εναντίον της Εκκλησίας και των Μυστηρίων της, που οι γνωστοί άγνωστοι βρήκαν για μια ακόμη φορά την ευκαιρία να ξιφουλκήσουν εναντίον της και να στρέψουν όσους δεν θρησκεύουν ειλικρινά και βιωματικά εναντίον εκείνων οι οποίοι αναγνωρίζουν στην Εκκλησία τον σωστικό της χαρακτήρα.

Καθημερινά ακούγαμε και βλέπαμε, κάτι το οποίο συνεχίζεται οταν ακουστεί μια άποψη ενός εκκλησιαστικού ανδρός αυτό τον καιρό, ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν καμμία σχέση με την ζωη της Εκκλησίας είτε αυτοι λέγονται δημοσιογράφοι, είτε ανήκουν στην ομάδα εκείνη των επιστημόνων οι οποίοι δεν βλέπουν πέρα απο την μύτη τους, είτε κάποιων οι οποίοι αρέσκονται ν' ανήκουν σε μια ψευτοκουλτουριάρικη ελίτ και να παριστάνουν τους προοδευτικούς και μη ρατσιστές, να εκφράζονται τουλάχιστον απαξιωτικά για να χρησιμοποιήσω ενα

ελαφρύ όρο εναντίον των πιστών ανθρώπων και των ιερών και οσίων της πίστεως μας.

Σε κανένα αναγνωρισμένο ευνοομούμενο δημοκρατικό κράτος δεν επιτρέπεται να εμπαίζονται οι πιστοί της καθε θρησκείας και ακόμη χειρότερα της επικρατούσας καλώς ή κακώς, άλλη κουβέντα αυτή, που το κράτος έχει ως προμετωπίδα στο Σύνταγμα του.

Σε κανένα αναγνωρισμένο ευνομούμενο δημοκρατικό κράτος δεν επιτρέπεται να λοιδορείται ο Θεός του κάθε πιστού ανεξαρτήτου θρησκείας και πιστευμάτων και τα παραδείγματα πάμπολλα ανά τον κόσμο.

Σε κανένα αναγνωρισμένο ευνομούμενο δημοκρατικό κράτος δεν επιτρέπεται να χλευάζονται τα Μυστήρια της Εκκλησίας είτε τα αποδέχεσαι και τα πιστεύεις είτε οχι. Μόνο στην Ελλάδα η οποία είναι η πιο “προοδευτική” δημοκρατική χώρα απ’ όλες τις άλλες του πλανήτη τα πάντα επιτρέπονται, αρκεί να συμφωνείς με την γνώμη όλων εκείνων που καταφέρονται εναντίον σου.

Η Εκκλησία απο την πρωτη στιγμή βλέποντας τις δυσκολίες που έρχονται απο την εξάπλωση του ιού στην πατρίδα μας και όχι μόνο περιόρισε τις συναθροίσεις με το ν’ απευθυνθεί απο την πρωτη στιγμή προς τις ευπαθείς ομάδες λέγοντας να μην προσέρχονται στον τακτικό εκκλησιασμό τους κάτι το οπόιο έγινε απο την πρωτη στιγμή που ειπώθηκε και το εκκλησίασμα ελαττώθηκε κατά πολύ, αλλά και τις δραστηριότητες της οπως κατηχητικά, κύκλοι μελέτης Αγίας Γραφής, ομιλίες, ενισχυτικές διδασκαλίες σε εθελοντικά φροντιστήρια που διατηρεί, αθλητικές δραστηριότητες κλπ. Συμμορφούμενη ως όφειλε στις υποδείξεις των ειδικών στα θέματα υγείας προέβη στις ενέργειες εκείνες που έπρεπε να γίνουν για το κοινό και ωφέλιμο καλό, την χρονική στιγμή που τίποτα στην χώρα μας δεν είχε κλείσει και ολοι κυκλοφορούσαν ελεύθερα στα σχολεία, στις καφετέριες, στα εστιατόρια, στα κέντρα διασκεδάσειως, στα θέατρα και αλλού. Αλλά δεν μπορούσε και δεν της επιτρεπόταν να περιορίσει τα Μυστήρια της τα οποία ιερουργεί δυο χιλιάδες και πλέον χρόνια με τον ίδιο τρόπο και πάνω απ’ όλα το κατεξοχήν Μυστήριο της αυτό της Θείας Ευχαριστίας, γιατί τότε θ’ αυτοαναιρείτο η ίδια και η αποστολή της.

Ο Θεός όμως μόνο γνωρίζει γιατί επιβλήθηκε το αυστηρό μέτρο της αναστολής των ακολουθιών σε καθε Ναό και Μονή ανά την επικράτεια απο της 16ης Μαρτίου έως και σήμερα όπως ήταν η αρχική απόφαση και συνεχίζεται με ανανέωση της ίδιας απόφασης έως την 11η Απριλίου. Παρ’ ότι η Εκκλησία όρισε να τελείται μια μόνο ακολουθία τις Κυριακές αυτής της δύσκολης περιόδου και απο ώρα 7.00 – 8.00 το πρωί, δεν εισακούστηκε και της επεβλήθη αυτό το αυστηρό μέτρο. Μπορούσε και σ’ αυτήν την περίπτωση να ληφθεί υπόψιν το μέτρο των

τετραγωνικών και των αποστάσεων μεταξύ των ανθρώπων οπως και στα Σούπερ Μάρκετ, αλλά απ’ ότι φαίνεται φοβηθήκαμε τον συνωστισμό που θα γινόταν για μια ώρα, που είναι ένα ζητούμενο εάν υπάρχουν είκοσι άνθρωποι τόσο πρωί σε κάθε Ναό.

Για να πούμε όμως και του στραβού το δίκιο, μας επιτρέπεται εκ νέου το να παρακολουθήσουμε την Θεία Λειτουργία την Κυριακή και τον Ακάθιστο Ύμνο την Παρασκευή απο την τηλεόραση ή τον ραδιόφωνο του σπιτιού μας. για ν’ αισθανθούμε όπως γράφτηκε, ότι μας βάζουν να παρακολουθήσουμε απο την τζαμαρία ενός εστιατορίου την προετοιμασία του τραπεζιού και να μην μπορούμε ούτε καν να πλησιάσουμε για να καθίσουμε να φάμε.

Εντάξει, η πείνα του σώματος θα μπορούσε να πεί κάποιος ότι υποφέρεται, η πείνα και η δίψα όμως της ψυχής πως αναπαύεται; Υπάρχει τρόπος αναπλήρωσης της εσωτερικής ανάγκης και επιθυμίας του ιερέως που ιερουργεί το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας για μια ζωή ολόκληρη και όταν του απαγορευθεί μαραζώνει κυριολεκτικά χωρίς την συμμετοχή του σ’ αυτό ; Γιατί δεν υπάρχει το ίδιο ενδιαφέρον και για τις πνευματικές ανάγκες των πολιτών σου, όπως και γι’ όλα τ’ άλλα ; Ίσως εμάς τους ιερείς να μην μας υπολογίζετε και είμαστε συνηθισμένοι στους ονειδισμούς και στην περιφρόνηση, αλλά τους αληθινά πιστούς; Γιατί γι’ αυτούς δεν εφαρμόζετε κάποια πρόνοια πάνω σ’ αυτό που τους πονάει περισσότερο, απ’ όλα τ’ άλλα ;

Επειδή ίσως συμμορφώνονται πιο εύκολα σε κάθε τι που η Εκκλησία λέει, αλλά και αποδεικνύοουν έμπρακτα ότι αγαπούν αληθινά τον άλλο άνθρωπο και κάνουν υπομονή, αλλά έως πότε;
Κι ας μην σπεύσουν κάποιοι μοντέρνοι στα πιστεύω τους να πουν, ότι ο Άγιος Παίσιος όταν ήταν στρατιώτης προτίμησε να μην βγει σε άδεια για να εορτάσει το Πασχα όπως ποθούσε, αλλά να δώσει την θέση του σε κάποιον άλλον που ήθελε να βρεθεί με την οικογένεια του ή ότι η Αγία Μαρία η Αιγυπτία έζησε για 47 χρόνια στην έρημο μόνη της και μόνο μια φορά κοινώνησε του Σώματος και του Αίματος του Χριστού και γι’ αυτό να καθίσουμε στα σπίτια μας και να προσευχόμαστε. Εάν μπορούν να το εφαρμόσουν ας το εφαρμόσουν οι ίδιοι που το λένε. Εγώ δεν έχω φτάσει σε τέτοια ύψη αγιότητος μέχρι στιγμής και ούτε πιστεύω ότι θα τα φτάσω, γιατί είμαι αδύναμος άνθρωπος και επιθυμώ να λαμβάνω δύναμη συχνά μέσα απο την Θεία Κοινωνία , όπως το κάνω στα είκοσι χρόνια της ιερωσύνης μου.

Τελειώνοντας επιθυμώ να ζητήσω κατ’ αρχήν συγνώμη για το μακροσκελές της αναφοράς μου αυτής, αλλά όπως λέει και ο τίτλος της πρόκειται για προβληματισμούς και σκέψεις όλη αυτή την περίοδο που βασανίζουν όχι μόνο εμένα, αλλά και το σύνολο θέλω να πιστεύω των ιερέων της πατρίδας μας.

Και να παρακαλέσω απο την θέση αυτή ως ο τελευταίος των ιερέων μας που αγωνιούμε για την εξέλιξη των πραγμάτων, την διοίκηση της Εκκλησίας μας και τους Αρχιερείς μας στους οποίους και έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη ότι θα πράξουν το καλύτερο, να μην επιτρέψουν να στερηθούμε περισσότερο το Θυσιαστήριο παύοντας για πιο μεγαλύτερο διάστημα να ιερουργούμε όλοι μας τα Μυστήρια τα Άγια του Θεού Αλλά και να στρέψουν το βλέμμα τους με στοργή προς τα πνευματικά τους παιδιά τα οποία επιθυμούν να ζούν μια συνειδητή εκκλησιαστικής ζωή, ειδικά αυτές τις δύσκολες στιγμές που επιθυμούν να εεφοδιαστούν πνευματικά.

Πρέπει η Εκκλησία να δράσει με ηχηρό τρόπο την στιγμή αυτή και προς Θεού δεν κάνω τον δάσκαλο σε κανέναν, είμαι τόσο μικρός εξάλλου γι’ αυτό. Αλλά στις δύσκολες στιγμές που ζούμε το να συνομιλείς μ’ ευγενικούς τρόπους και το να προσπαθείς να κρατάς λεπτές ισορροπίες δεν οφελεί. Όταν έχεις μάλιστα να κάνεις μ’ έναν συνομιλητή ο οποίος προσπαθεί να σου επιβληθεί με εξουσιαστικό τρόπο προσπαθώντας ν’ αποδομήσει ότι ιερότερο έχεις και όχι με πνεύμα θυσίας, αγάπης και ειλικρινής αλληλοκατανοήσεως.

Εάν τριτώσει το κακό η ζημιά που θα υποστεί η Εκκλησία μας θα είναι ανεπανόρθωτη, γι’ αυτό οι Ναοί μας και οι Μόνες μας πρέπει να Λειτουργηθούν την Κυριακή των Βαίων κι όλος ο κλήρος με πρώτους τον Αρχιεπίσκοπο μας και τους Αρχιερείς μας να ιερουργήσουμε τα Μυστήρια του Θεού και να τελέσουμε τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας συνεχίζοντας ν’ ανεβαίνουμε τον ανηφορικό γολγοθά μας όπως πράττουμε εδώ και ημέρες.

Εξάλλου η τρομοκρατία των Μ.Μ.Ε. καλά κρατεί και ελάχιστοι θα είναι αυτοί που θα προσέλθουν να συμμετάσχουν στις ακολουθίες, κι αναφέρουμε στους συνειδητούς πιστούς κι όχι στους εθιμικά ή για το καλό προσερχόμενους, αρκεί μόνο να ψάλλουμε για μια ακόμη φορά όλοι μαζί και με πιο δυνατή φωνή ότι ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! και μ’ αυτόν τον τρόπο ν’ αποτινάξουμε απο πάνω μας τον φόβο και τις τύψεις που τεχνιέντως έχουν καταφέρει να μας φορτώσουν.